

mindste nogle af Forslagsstillerne. Men det er umuligt for mig at slutte mig til den Mening, at dette skulde være hensigtsmæssigt. Jeg troer ikke, at der er nogen Bestyrelsesgreen, hvori Hensynet til det Personelle spiller en saa overveiende vigtig Rolle som netop ved Forsvaret. (Modsigelse.) Det er utvivlsomt saaledes, og det kan aldrig være anderledes, albenstund at i det Dieblik Forsvarsvæsenet skal bruges efter sin Bestemmelse, er det kun Personerne, hvormed der skal virkes. Men naar det Personelle har en saa overveiende Betydning, er det af den yderste Vigtighed, at altid den rette Mand bliver sat paa den rette Plads, og at det ikke bliver gjort, vil have skadeligere Følger her end i nogen som helst civil Bestyrelsesgreen. Det vil have sin store Betydning, at der bliver stillet enhver Mand netop den Opgave, der egner sig for ham; men jeg troer, at det er en given Sag, at kun den, som selv i sin tidligere Virksomhed har løst de Opgaver, som han nu skal give sine Underordnede at løse, har det sikke Blik for, hvilke Opgaver der skulle stilles, og hvilke Mænd, der skulle vælges til at løse dem. En ufagkyndig civil Mand eller en kun tilbeels fagkyndig Mand vil idelig være udsat for Feilgreb i denne Henseende. Der vil deraf opstaae, for at bruge Adressens Udtryk, Misligheder og uheldige Omstændigheder, som kunne blive af den meest indgribende Betydning. — Vil dette vise sig, naar man betragter Ministerens Forhold til de Etater, som ere underlagte ham, saa troer jeg, at Mislighederne ville vise sig ikke mindre, naar man betragter Etaternes Forhold til Ministeren; thi er der Noget, som skal give en god Mand og indre Kraft i Etaterne, haade blandt Befalingsmænd og menige Krigere, saa er det sikkert det, at de have fuld Tillid til den Mand, der staaer i Spidsen for Forsvarsvæsenets Bestyrelse, fuld Tillid til, at han har Myndighed og Dygtighed til at kunne styre Forsvarsvæsenet; men en saadan Tillid tvivler jeg meget paa, vil kunne tilveiebringes hos Etaterne til en ufagkyndig Minister; den vil i alt Fald vanskelig kunne tilveiebringes. Jeg siger ikke, at det, at der findes fagkyndige Ministre, absolut fremkalder en saadan Tillid, ingenlunde; vi have ofte seet,

at det Modsatte har været Tilfældet; men jeg vil paastaae, at naar det er en ufagkyndig Mand, der stilles i Spidsen for Bestyrelsen, vil den sandsynlige Følge deraf i de allerfleste Tilfælde være, at en saadan Tillid vil mangle. Mangler nu den, vil man beklage sig over, at der er en slet Mand, en uheldig Corps-aand o. s. v.; man vil maaskee sige, at der er Fordomme tilstede i Etaterne, men man vil med disse Beklagelser aldrig fjerne det Factum, at denne Mand og Mistillid er tilstede, og det vil virke overordentlig meget til at svække Forsvarets Kraft. — Naar jeg saaledes ikke troer, at det i Almindelighed taget er heldigt for Etaterne selv, for Forsvarsvæsenet selv, at der kommer een Minister i Spidsen for dem, saa tvivler jeg ogsaa stærkt paa, at der virkelig skulde komme noget særdeles Gavn deraf for Administrationen. Hvorledes man end betragter de to Værn, og om man end vil gaae ud fra den forudfattede Mening, som den ærede Ordfører ganske paa egen Haand fremsatte her angaaende Marinens Stilling, nemlig med reent Forsvarsmateriel, eller man gaaer ud fra en anden Opfattelse, saa vil man dog altid maatte indrømme, at der er en saa stor Forskjel imellem de to Etater og den Maade, hvorpaa de skulle virke, at der maa være et forskjelligt Administrationsapparat tilstede, selv om det er under een og samme Minister. Din betydelige Besparselser i Administrationen kan der vistnok slet ikke være Tale; kan der spares nogle enkelte underordnede Embedsmænd, vil der komme en anden Udgift, der rigelig vil sluge Besparselserne paa de saa Fuldmægtige, Concipister, eller hvad det kan være, — og det er Udgiften til de to fagkyndige Directeurer, der maa staae under den ufagkyndige Minister. — Der er en tredie Henseende, hvori maaskee flere af de ærede Medlemmer ville mene, at vigtige Fordele kunne opnaaes ved en saadan Forening; det skulde være i constitutionel Henseende, idet man vil sige, at Rigsdagen staaer med en ganske anderledes Magt og virkelig controllerende Indflydelse overfor en Minister, der har det hele Forsvarsvæsen under sin Bestyrelse; men jeg troer, at man forregner sig heri. Hvornaar vil det constitutionelle Ansvar være kraftigt? Det vil det, naar det er fuldstændigt con-